

Nieuwsbrief Soefi centrum Den Bosch november 2016.

Lieve mensen,

Terwijl de wereld ontwaakt word ik omringt door het ochtendgloren, de vochtige lucht, de langzaam rood of geel kleurende bladeren en voorzichtig gezang van enkele vogels. De subtiele roep van de vogels komt tot in mijn hart, dankbaar dat ik het horen kan. Daarnaast zijn er in de verte de kraaien die met hun krassend geluid ook gehoord willen worden. Alles in deze prachtige ochtend zingt mij toe en maken dat ik verstil. Het is toch fantastisch dat geluid ofwel muziek zoveel invloed heeft op de mens. Net als de vogels kunnen wij dit met bijvoorbeeld zingen ook heel mooi doen. Zing je een lied alsof het voor een lieve slapende

baby is dan klinkt het heel zacht, subtiel, wiegend, en word je zelf zacht en liefdevol van binnen. Zingen we een lied echter krachtig, snel, opzwevend dan geeft het een vreugdevol gevoel en willen we misschien wel dansen.

En als we ons lied zingen voor iemand anders en richten we het naar deze persoon dan klinkt het open, enthousiast, helder. Geweldig dat er zoveel verschillende soorten klanken en

gevoel zijn en dat we soms kunnen kiezen wat op dat moment bij ons past of in de situatie . Het zelfde kan natuurlijk ook met woorden want woorden zijn als muziek. Aan een liefdevolle begroeting kan ik mij warmen terwijl een snerpemde zin mij in beweging brengt om me af te sluiten of de persoon zo te beïnvloeden dat de woorden mogelijk meer liefdevol worden. Komt het door je gedachte dat je kiest voor bepaalde woorden ? In de *Gayan* lezen we : “ Als je je gedachten voelt, worden je gedachten jezelf” en in een *Boeddhistisch geschrift de Dhammapadda* : “We zijn wat de denken. Ons hele bestaan is het product van gedachten. Met onze gedachten scheppen wij de wereld. Wie vanuit een zuivere geest spreekt of handelt roept voorspoed over zichzelf af. Zoals uw schaduw u altijd vergezelt.”

Op zondag 27 november om 11.00 uur geeft *At de Roos* een lezing over het thema “ *Wij zijn burgers van twee werelden*” waarin o.a. de bovenstaande teksten ook besproken worden. At zal ons meer inzicht geven in die twee werelden en er is natuurlijk na afloop de gelegenheid om over het onderwerp van gedachte te wissen.

Steeds realiseer ik me hoe belangrijk het is om het leven te begrijpen want wat is het geheim van het leven? *Hazrat Inayat Khan* heeft daarover veel geschreven en mijn behoefte is groot om hierin meer inzicht te krijgen. In elk geval hoop ik een kleine bijdrage te kunnen geven aan een mooie wereld door mijn positieve gedachtes in liefdevolle daden om te zetten.

Saraswati

Uit “ *Verhalen uit het land van de soefi's*” - “ *Bahlul, een gek van God*”

In de zomerse hitte van Bagdad hebben de kinderen iets nieuws gevonden om zich mee te vermaken. *Bahlul* heet de man en hij ziet er opmerkelijk anders uit dan de anderen. Met zijn gescheurde kleren lijkt hij niet op de bedellieden van de stad, want hij draagt niet meer dan een grof stuk wol. Soef heet het materiaal. Met zijn benig geraamte onder de zak lijkt hij meer op een spookachtig gekleed skelet. Toch is dit spook totaal niet angstaanjagend. Hij heeft een mysterieus gezicht, lang donker woest haar en zijn baard reikt tot aan zijn navel. Maar zijn ogen geven hem iets mysterieus en vertellen je een heel verhaal. Je ziet er wijsheid in, een leven vol ervaring en inzicht. Ze stralen iets wonderlijks uit, misschien is dat wel *liefde*. Mompelend zwerft *Bahlul* door de steegjes en merkt meestal niet op als iemand hem aanspreekt. De kinderen wisten niet wat ze met hem aanmoesten en deden soms gemene spelletjes met hem maar *Bahlul* antwoordde altijd door langzaam zijn hoofd omhoog te brengen, zijn ogen te openen en hen vriendelijk toe te lachen.

Een reizende koopman, *Ahmed* genaamd, wist veel over *Bahlul*. “ Hij is ziekelijk verliefd op God. Hij praat dag en nacht met zijn Geliefde. Het lijkt wel alsof hij verliefd is op de mooiste en verbazingwekkendste vrouw van het hele heelal. Ze heeft zijn ziel en zijn hart volledig gestolen. Hij draagt haar altijd bij zich en praat met haar als hij wakker is, ja zelfs als hij slaapt. Op een dag liep *Bahlul's* liefde voor de Almachtige zo uit de hand dat hij zijn huis en haard verliet, zijn baan opzegde en begon te zwerven- enkel God weet waarom. Sindsdien gaat hij zo op in zijn liefde voor God dat hij elke gedachte aan iets anders heeft uitgebannen en er niet meer op let hoe hij er uit ziet of hoe het met hem gaat.” Elk moment dat ik niet doorbreng met de Geliefde, is verloren tijd “ zegt *Bahlul*. Het was voor sommige mensen maar moeilijk te begrijpen. Men dacht: Wat zou *Bahlul* ermee willen bereiken? Sommige vroegen zich af wat de betekenis

van zo'n dwaze liefde was. Ze snapt niet dat een minnaar enkel en alleen bij zijn Geliefde wil zijn om haar te zien, te prijzen, te aanbidden en zichzelf in haar te verliezen. Het enige doel van de minnaar is eenwording met de Geliefde. Ahmed ging door, "Ik geloof dat Bahlul al verenigd is met zijn Geliefde. Je kunt het zien in zijn ogen. Er brandt zo'n vuur in zijn ogen dat het je in lichterlaaie kan zetten door er alleen maar naar te kijken. De wijsheid die in hem verborgen is, zijn volmaakte vriendelijkheid tegenover alle wezens, zijn glimlachend gezicht, dit komt allemaal van God zelve, want niemand kan zelfstandig zo'n hoge afstemming bereiken. "

Doordat Ahmed steeds meer sprak over liefde, des te meer verlangde zijn hart ernaar over liefde te horen en hoe meer zijn ziel ernaar verlangde de Waarheid te zien.

Voor Bahlul kwam alles wat met hem gebeurde van God. Daarom accepteerde hij met vreugde alle verbale en fysieke kwellingen die over hem werden uitgestort al een geschenk van zijn Geliefde. Na een bijzonder slechte aframmeling door een bende tieners, besloot Bahlul echter naar Basra te trekken, een stad in de buurt die bekend stond om zijn gastvrijheid. Na een zware en moeilijke reis kwam Bahlul pas na middernacht aan bij de poorten van de stad. Doordat de stadspoorten al gesloten waren besloot hij naast een man in een opgerolde deken te gaan liggen, gelukkig met wat God hem had verschaft. Bij zonsopgang, net nadat hij zijn ogen had gesloten na het ochtend gebed, voelde hij iets scherp in zijn schouder prikken. Hij deed zijn ogen open en zag dat hij omringd was door een groep soldaten. Hoewel hij nog half sliep, merkte hij dat het lichaam naast hem onder het bloed zat. Bahlul had naast een lijk gelegen, blijkbaar van iemand die vermoord was, maar de duisternis van de nacht had dit voor hem verborgen gehouden. Hij keek naar zichzelf en zag dat zijn kleren ook met bloed doordrenkt waren, ongetwijfeld van het vermoorde slachtoffer. "Ken je iemand in de stad die kan zeggen wie je bent? Vroeg de leider der soldaten. "Ik heb maar één Vriend en dat is God," riep Bahlul uit. De soldaten barstten in lachen uit. Zoals te verwachten was, werd Bahlul naar de gevangenis gebracht, want het leek duidelijk dat hij de schuldige was. Daarbij zag hij er gek genoeg uit om een moord te begaan. De cipier kwam al snel tot de conclusie dat Bahlul schuldig was en stuurde een rapport naar de hakim (gouverneur) die ook opperrechter was om de zaak te regelen. Deze nam een voortvarend besluit en Bahlul werd schuldig bevonden en zou in het openbaar worden opgehangen als les voor de gemeenschap. De executie moest zo snel mogelijk plaatsvinden. Bahlul hoorde wat zijn lot zou zijn en was toch wel wat bezorgd. "Geef je over" zei hij tot zichzelf, "of beweer je enkel uit trots dat je van Hem houdt? Als je echt van God houdt, dien je Hem volledig te vertrouwen. Want God is absolute Goedheid en alles wat Hij doet is voor ieders goedwil. Laat dus gebeuren wat moet gebeuren." Even voor de zon opkwam brachten de beulen Bahlul naar het marktplein waar het schavot klaarstond. Toen het bevel tot executie van de cipier kwam, sprak Bahlul en vroeg om een laatste wens – een gebed voor zijn ziel. De cipier stemde toe en er daalde een akelige stilte neer over het plein. De zon was net opgekomen en Bahlul ving de eerste stralen op. Hij richtte zijn hoofd naar de zon en fluisterde zacht iets. Daarna wierp hij een blik op de menigte, glimlachte hen toe en maakte zonder acht te slaan op de cipier een gebaar naar de beul dat hij klaar was. De beul deed de strop om Bahluls dunne nek. Een paar seconden nadat hij de strop had aangetrokken onderbrak een luide kreet de executie: Stop! In de naam van de Almachtige, doe het niet! De massa week uiteen en een verwarde en ontzette man naderde het schavot. "Jullie maken een geweldige fout. Deze man is onschuldig," riep hij uit. De cipier gaf een teken dat de beul moest stoppen en gaf de bewakers het bevel de man bij hem te brengen. Eenmaal bij de cipier viel de man op zijn knieën en bekende: "ik ben degene die jullie zoeken. Ik ben de moordenaar, niet deze ongelukkige. " Bahlul en de man werden naar de hakim, die bekend was als een eerlijk rechtvaardig heerser, gebracht. De cipier vertelde kort wat er gebeurd was en vroeg om een besluit. Bahlul zweeg maar de andere man sprak vrijuit. Hij had in een woede aanval tijdens een ruzie zijn vriend met een mes gedood. Om niet ontdekt te

worden had hij het lijk buiten de poort gebracht. Na enig nadenken besloot de hakim dat deze man moest worden opgehangen en dat Bahlul, nadat deze zijn verhaal verteld had, als vergoeding te gast aan zijn hof mocht verblijven. Bahlul onderbrak hem echter en zei dat de Almachtige louter Liefde is. Hij houdt van iedereen die vergeeft en van anderen houdt. Hij is de Goedaardigste der goedaardigen en houdt van degenen die zijn schepping met liefde benaderen. Daarom zou het een daad van goddelijkheid zijn om deze man vrij te laten en te vergeven. Hij heeft immers al bekend en heeft spijt van zijn wandaad." De rechter sprak; heeft de almachtige niet zijn afgevaardigden op aarde opdat zijn wil wordt uitgevoerd om te voorkomen dat anderen kwaad wordt aangedaan? Inderdaad, maar wellicht weten we niet precies wat deze wil is. Hij alleen kent alle harten en kan de schuldige scheiden van de onschuldige. De hakim glimlachte en liet de familie van de dode man een afkopsom bepalen die betaald moest worden door de moordenaar. Bahlul was zeker geweest dat de uitkomst datgene zou zijn wat de Almachtige het beste achtte en dat het zo moest zijn. Hij gaf zich volledig over aan zijn wil en dit gaf hem vrede en rust. In zijn gebed aan God kreeg hij inzicht in waarom hij daar was en geslapen had bij het lijk en dat God achter alles zit. Hij doet wat Hij wil en het is genoeg als we Hem liefhebben.

November:

Maandag 14 november 20.00 uur **"Zoektocht naar jezelf en soefisme"**; in het soefi centrum Den Bosch :zaal open vanaf 19.30 uur. Tijdens deze avond zal **Saraswati de Vries** dieper ingaan op de woorden en denkwijze van **Hidayat Inayat Khan**, de jongste zoon van **Hazrat Inayat Khan** die kort geleden overleden is. Er zullen **teksten gelezen** worden en oefeningen gedaan worden uit zijn boek; **"Soefi wijsheid"**. Als de tijd het toelaat en er behoefte is zullen we ook nog als afsluiting gezamenlijk zingen.

Vrijdag 18 november om 11.00 uur **Gatha klas bij Qadira Hendriks Franssen**

Zondag 27 november 11.00 uur **soefi dienst** in het soefi centrum Den Bosch

Spreker: **At de Roos** Thema: **"Wij zijn burgers van twee werelden"**.

December:

Maandag 12 december 20.00 uur **"Zoektocht naar jezelf en soefisme"** in het soefi centrum Den Bosch :zaal open vanaf 19.30 uur.

Vrijdag 16 december om 11.00 uur **Gatha klas bij Qadira Hendriks Franssen**

Zaterdag 24 december 11.00 uur **soefi Lichtdienst met live harp muziek,**

Spreker: **Qadira Hendriks Franssen**

Voor verdere informatie:

Frans Roza: frans.w.roza@gmail.com

Saraswati de Vries: harpsaraswati@kpnmail.nl of tel. 0623148145 (coördinator)

Qadira Hendriks Franssen: trudy@kennekeshoek.nl of tel. 0412402689

Ali Can Yurdakul: alican.1@kpnmail.nl

